

([Сведок](#) , 23. септембар 2014)

Кад сам био млад новинар „у земљи радника, сељака и поштене интелигениције“ као виц се препричавало, како је партијски функционер приговорио новинару који га је интервјуисао да „му није добро питање“. После таквих вицева није било. Прво су новинари „демократским политичарима“, као фудбалерима, писали и добра питања и добре одговоре, а онда кад су ови дошли на власт унајмили су џесике и саветнике за медије па се све те мудрости производе и припремају у кабинетима.

Лакше уредницима, а читаоци не морају да читају.

Подсетила ме на то старо време моја прва реакција на питање рубрике „Сведок истражује“: Да ли је криза страначке интелектуалне елите протерала елиту из Србије?

Дакле, стварно се не слажем с питањем. А зашто?

Убијање елите или збогом памети

Пише: Слободан Рељић
четвртак, 25 септембар 2014 14:15

Па, зато што у оваквој држави интелектуална, национално рационална елита не може да постоји. Јер није ни потребна. У овој земљи су „амерички национални интерес“ и сви његови деривати - Божја објава.

А о таквим стварима нема расправе. „Елита“ је само свештенички ред који шири објаву међу српским паганима. Из српске скупштине су сви јеретици протерани.

А може бити и да се из школских уџбеника ускоро избаци бандоглави Милош Кобилић и да се праведном либералу Вуку Бранковићу коначно да право место.

И да у Бриселски споразум, одмах после геј-параде, уместо анахроних српских општина, уђе обавеза да се том јунаку подигне споменик на Газиместану.

Споменик који ће спајати народе у региону, а не раздвајати.

А сад о „Сведоковом“ истраживању.

Пре свега, брак странке и интелектуалца, и у другачијем режиму, је немогућ. Могуће је само обострано флертовање.

Кад интелектуалац постане део странке престаје бити интелектуалац. Илузија може да потраје неко време, али „гвоздени закон олигархије“ на крају увек самеле свако зрно слободне мисли.

Пре свега, брак странке и интелектуалца, и у другачијем режиму, је немогућ. Могуће је само обострано флертовање.

Убијање елите или збогом памети

Пише: Слободан Рељић
четвртак, 25 септембар 2014 14:15

Кад интелектуалац постане део странке престаје бити интелектуалац. Илузија може да потраје неко време, али „гвоздени закон олигархије“ на крају увек самеље свако зрно слободне мисли.

Уосталом, нама у Србији за то не треба никаква наука, ми смо то својим очима гледали кад је настајао вишепартијски живот: погледајте горњи фриз фотоса на другој и трећој страни прошлог броја „Сведока“.

Сви ови интелектуални ликови (Добрица, Пекић, Никола Милошевић, Коста Чавошки, Михаило Марковић, Ратко Марковић, Матија) кад су се упустили у рад са политичарима убљувани су, наружени, дискредитовани и на крају ишутирани од партијских измећара.

Пре него што су осмрђени у партијским брлозима њихова реч је значила у јавности.

После „партијске каријере“ чак је и бриљантна мисао филозофа светског формата као што је био Михаило Марковић служила сваком политиканту из било које странке - за запишавање.

Затим, ваљало би да се сложимо да је добро што су странке у Србији из „елите“ протерале све критичке и креативне интелектуалце.

Јер, шта би данас радио, рецимо Ратко Марковић, у парламенту за који - и поред тога што заседа у држави у којој правни факултет постоји век и по - законе пишу неке бирократе без лица у Бриселу.

Убијање елите или збогом памети

Пише: Слободан Рељић
четвртак, 25 септембар 2014 14:15

Убијање елите или збогом памети

Пише: Слободан Рељић
четвртак, 25 септембар 2014 14:15

